PATRICIA GARCÍA-ROJO

ΥΠΟΘΕΣΗ
Το Μαγεμένο Τρένο!

εικονογράφηση **DAMIÁN ZAIN**

διόπτρα

Με λένε **ΣΑΝΤΡΟ ΜΙΣΤΕΡΙΟ** και αγκαλιάζω μια μάγισσα.

Ναι, καλά διάβασες – μια μάγισσα! Μια μάγισσα με μια ελιά στη φρικαλέα μύτη της, με το καπέλο της και όλα τα σχετικά.

Να ξέρεις όμως ότι δεν είμαι ο μόνος.

Την αγκαλιάζουν επίσης ο Μπρούνο και ο Μπόμπο.

Ο **ΜΠΡΟΥΝΟ** είναι ο μικρός μου αδελφός,

ο μικρότερος των Μιστέριο. Και ο **ΜΠΟΜΠΟ** είναι ο σκύλος μας.

Δεν είναι όμως ένας απλός σκύλος, γιατί ο Μπόμπο **ΜΙΛΑΕΙ!** Όχι με τον καθένα φυσικά. Μιλάει μόνο μ' εμάς.

«Αχ, σκυλο-μανούλα μου!» φώναξε ο Μπόμπο κατατρομαγμένος.

Είναι ένας γιγάντιος δαλματικός που φοβάται τα πάντα· το σκοτάδι, τα φαντάσματα, τους βρικόλακες, τα μπιζέλια... Ναι, ακόμα και τα μπιζέλια!

Οπότε είναι πολύ γενναίο εκ μέρους του που αγκαλιάζει μια μάγισσα.

Αν και αυτή που είναι γενναία, πραγματικά γενναία όμως, είναι η Νόρα.

Η **ΝΟΡΑ** είναι η αδελφή μας, η μεσαία των

Μιστέριο. Και αυτή τη στιγμή κρατάει μια σκούπα σαν να ήταν σπαθί.

Σημαδεύει το σκοτάδι, με ύφος που δείχνει ότι είναι έτοιμη για καβγά.

Αναρωτιέσαι τι συμβαίνει; Θα σου εξηγήσω αμέσως.

Πριν από λίγες μέρες λάβαμε ένα πολύ παράξενο πακέτο στην Κάζα Μιστέριο.

Η **ΚΑΖΑ ΜΙΣΤΕΡΙΟ** είναι το σπίτι μας. Με την πρώτη ματιά μοιάζει με ένα σπίτι σαν όλα τα άλλα. Έχει στέγη, παράθυρα, μια πόρτα.

Δεν είναι όμως!

Η Κάζα Μιστέριο είναι ξεχωριστή.

Περισσότερο από ξεχωριστή, είναι μαγική! Μπορούμε να επικοινωνούμε μαζί της.

Είναι το καλύτερο σπίτι στον κόσμο!

Πάντα μας φροντίζει όταν οι γονείς μας ταξιδεύουν. Αν και τώρα οι γονείς μας δεν έχουν φύγει για ταξίδι... **ΕΧΟΥΝ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΕΙ!**

Και γι' αυτό ήταν τόσο σημαντικό εκείνο το μυστηριώδες πακέτο που έφτασε στην πόρτα μας. Επειδή ήταν ένα στοιχείο.

Μέσα υπήρχε μια πέτρα με ένα αστέρι χαραγμένο πάνω της. Θα σκεφτείς ότι δεν είναι κάτι το ιδιαίτερο, αλλά θα σου πω ότι ήταν μια **ΑΡΧΑΙΑ ΠΕΤΡΑ**. Τόσο αρχαία που θα μπορούσε να φυλάγεται σε μουσείο.

Την έψαξα σε όλα τα βιβλία της βιβλιοθήκης της Κάζα Μιστέριο, αλλά μάταια. Τι στο καλό σήμαινε; Είχα αρχίσει να τρελαίνομαι.

«Βρήκα την πέτρα!» φώναξε ο Μπρούνο καθώς έμπαινε τρέχοντας στη **ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**.

Και τότε ο αδελφός μας μας οδήγησε στον δρόμο, σε μια **ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΦΙΣΑ** που είχαν κολλήσει μπροστά από το σούπερ μάρκετ. Διαφήμιζε ένα λούνα παρκ.

Και στο κάτω μέρος υπήρχε μια πέτρα σαν αυτή που μας είχαν στείλει, με το αστέρι της και όλα τα υπόλοιπα.

Δεν μπορούσαμε να αφήσουμε ανεκμετάλλευτη την ευκαιρία.

Έτσι, μόλις βράδιασε, πήγαμε στο **ΜΕΓΑΛΟ ΑΟΡΑΤΟ ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ**.

Είχαμε τα μάτια μας δεκατέσσερα. Παρατηρούσαμε και την παραμικρή λεπτομέρεια.

«Ας ψάξουμε για στοιχεία στα μεγάλα παιχνίδια», πρότεινε η Νόρα.

«Απλώς θες να τα δοκιμάσεις, σωστά;» είπε ο Μπόμπο.

«Θα πάμε για **ΕΡΕΥΝΑ!**» απάντησε αυστηρά η αδελφή μου.

Είχε τα χέρια της σταυρωμένα κι αυτό ήταν,

Αγάπη

προφανώς, σημάδι καβγά. Έτσι, πήγαμε σε όλα τα παιχνίδια.

Ακόμα και στο **ΜΑΓΕΜΕΝΟ ΤΡΕΝΟ**.

Και τότε ήταν που τα πράγματα περιπλέχθηκαν.

Στο τρενάκι ήμασταν ενθουσιασμένοι και ξεφωνίζαμε.

Μια μάγισσα μας κοπανούσε με τη σκούπα της χαχανίζοντας και, ξαφνικά, **ΜΠΑΜ!** Το φως έσβησε!

Οι φωνές σώπασαν και το σκοτάδι κυρίεψε τα πάντα. Ο Μπόμπο άρχισε να τρέμει.

«**ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ;**» φώναξε ο Μπρούνο, δείχνοντας τις σκιές.

Ένας πέτρινος γίγαντας μας κοίταζε επίμονα. Είχε τα χέρια του απλωμένα για να μας αρπάξει.

«**ΑΑΑΑΑΑ!**» τσίριξα με όλη μου τη δύναμη.

Χωρίς να το σκεφτώ, πήδησα για να αγκαλιάσω τη μάγισσα, καλού κακού.

Το ίδιο έκαναν και ο Μπόμπο με τον Μπρούνο...

Η **ΜΑΓΙΣΣΑ** μας έσπρωξε για να μας διώξει από πάνω της. Όμως ο Μπρούνο, ο Μπόμπο κι εγώ δεν σκοπεύαμε να την αφήσουμε να ξεφύγει μέσα στο σκοτάδι.

«Ελα **ΑΝ ΤΟΛΜΑΣ!**» φώναζε η Νόρα χτυπώντας με τη σκούπα τον αέρα.

Ο πέτρινος γίγαντας δεν κουνιόταν. Συνέχιζε να μας κοιτάζει, με τα χέρια απλωμένα.

«Ελάτε, παιδιά, σας παρακαλώ», είπε η μάγισσα. «Λίγη ηρεμία».

Και τότε, ένα φως άναψε στην τσέπη της.

Ήταν ένας **ΦΑΚΟΣ!**

Είδα τα φοβισμένα πρόσωπα του Μπρούνο και του Μπόμπο και ντράπηκα λίγο.

«Αν δεν μ' αφήσετε να κουνηθώ, δεν θα βρω τις ασφάλειες», είπε η μάγισσα.

«Ποιες ασφάλειες;» ρώτησε η Νόρα.

«Του τρένου!» απάντησε η μάγισσα. «Δεν βλέπετε ότι τα πάντα έχουν σβήσει;»

«Το είχαμε καταλάβει», είπε ο Μπρούνο.

«Εγώ δεν σ' αφήνω όσο **ΑΥΤΟ** είναι εκεί», είπε ο Μπόμπο.

«Κυρία μάγισσα, πιστεύετε ότι μπορεί να μας επιτεθεί;» τη ρώτησα καθώς την άφηνα.

«Ποιος; **Ο ΠΕΤΡΟΣ, Ο ΠΕΤΡΙΝΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ;**» είπε η μάγισσα βάζοντας τα γέλια. «Μακάρι να μπορούσε! Είναι εφτά χρόνια χαλασμένο».

Το έδειξε με τον φακό. Ώστε ήταν ένας πέτρινος γίγαντας.

Έτρεμα ολόκληρος.

Εξακολουθούσε να είναι τρομακτικός, έστω και φωτισμένος. Ήταν **ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΟΣ** και φαινόταν πραγματικά πέτρινος.

Η Νόρα πλησίασε και τον άγγιξε προσεκτικά με τη σκούπα.

«Είναι αλήθεια», γέλασε. «Δεν κάνει απολύτως τίποτα».

«Πάντως, κυρία μάγισσα, θα μπορούσατε να το αφαιρέσετε», παραπονέθηκε ο Μπρούνο. «Είναι κάπως τρομακτικό».

«Μα, παιδιά, αυτό εδώ είναι το Μαγεμένο Τρένο... Πρέπει να είναι τρομακτικό!» μας είπε. «Και με λένε **ΜΑΡΘΑ ΜΑΓΓΑΝΕΙΑ**».

«Μ' αυτό το όνομα, δεν την εμπιστεύομαι καθόλου», είπε ο Μπόμπο. Φυσικά, η Μάρθα Μαγγανεία δεν μπόρεσε να τον ακούσει.

Τότε η μάγισσα έμεινε να μας κοιτάζει με **ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΒΛΕΜΜΑ**.

«Γιατί μου φαίνονται γνωστά τα πρόσωπά σας;» ρώτησε.

